

Komentár evanjelia na piatok 17. týždňa v Cezročnom období: sme obdivuhodným Božím dielom

Komentár na piatok 17. týždňa v Cezročnom období. „Vari to nie je tesárov syn?“ V našej každodennej práci objavujeme, že sme Božími deťmi, povolanými odrážať Božiu lásku k iným ľuďom a k celému stvoreniu.

Evanjelium (Mt 13, 54-58)

Ježiš prišiel do svojej vlasti a učil ich v synagóge. Oni sa divili a hovorili:

„Skade má tento takú múdrosť a zázračnú moc? Vari to nie je tesárov syn? Nevolá sa jeho matka Mária a jeho bratia Jakub a Jozef, Šimon a Júda? A nie sú u nás všetky jeho sestry? Skadeže má toto všetko?“

A pohoršovali sa na ňom. Ale Ježiš im povedal:

„Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti a v jeho dome.“

A pre ich neveru tam neurobil veľa zázrakov.

.....

Komentár

Ježiš sa vracia do svojho rodného mesta, do Nazareta. Miesto jeho detstva a mladosti. Tam, kde sa od Jozefa naučil remeslu.

Je to aj miesto viery, domov Márie a Jozefa. Miesto na svete, kde sa Slovo stalo telom vďaka žene, ktorá sa ponorila do Božieho plánu, a mužovi, ktorý sa odvážil snívať Božie sny.

A je to aj miesto nevery. Ježiš sa vracia do svojho mesta a stretáva sa s mužmi a ženami, ktorí neotvárajú dvere jeho vykupiteľskému dielu, pretože uviazli v úzkom, malom, obmedzenom pohľade. Nie sú schopní vidieť v Ježišovi Božieho Syna.

Ľudia sú ohromení Ježišovými zázrakmi. „Skade má tento takú múdrosť a zázračnú moc?“ pýtajú sa s obdivom. Zároveň však Ježiša napasujú do svojej úzkej a chudobnej schémy, do svojho horizontálneho videnia života: je to syn Jozefa a Márie, jeden z nás, len jeden z nás, len jeden z mnohých ďalších.

Nechcú v Ježišovi vidieť Božieho Syna, proroka, ktorý hovorí v mene Boha.

V istom zmysle sa nám môže stať to isté, keď sa pozrieme na svoj život. Aby sme sa stali sami sebou, musíme v našom horizontálnom rozmere, v našom každodennom živote objaviť svoju skutočnú identitu: sme Božie deti, povolané hovoriť v Božom mene.

Naše rodinné vzťahy, naša práca, naše vlastnosti a talenty, naše priateľstvá, naša história nestačia na to, aby vysvetlili, kto sme. Potrebujeme vstúpiť do vertikálneho rozmeru. Žiť v tomto svete ako tí, kým skutočne sme: Božie deti.

V našej rodine, v našej práci a každodenných povinnostiach, v našich priateľstvách, kdekoľvek žijeme, sme Božími deťmi, hovoríme v Božom mene, všetko naplňame

Božím menom, sprítomňujeme
pohľad a hlas Ježiša Krista.

Sme viac, než sa na prvý pohľad zdá.
Sme obdivuhodným Božím dielom. V
našom živote žiari všetka láska,
ktorou nás Boh stvoril, a celá naša
schopnosť povedať mu každý deň
áno.

Luis Cruz // Unsplash

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-to-17/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-17/) (25.03.2025)